> Okażę się wielki i święty i dam się poznać na oczach wielu narodów, i poznają, że ja jestem PANEM.
>
> *— Ezechiela 38:23*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: Ewangelizacja, Bog, Świętość

Interpretacja:
Biblijny werset *Ezechiela 38:23* jest częścią proroczego przesłania *Ezechiela,* który przemawia w imieniu Boga, przedstawiając Jego zamysły wobec Izraela i okolicznych narodów. W tym fragmencie Ezechiel mówi o przyszłej bitwie Goga i Magoga – ostatecznym starciu dobra ze złem – w którym Bóg wkroczy, by ocalić swój lud.

W tym kontekście werset ten opisuje, jak Bóg zostanie wywyższony i uświęcony w trakcie bitwy oraz po jej zakończeniu. Oznacza to, że Bóg zostanie uhonorowany i uznany za jedynego prawdziwego Boga w oczach narodów świata. Zwycięstwo Boga nad wrogami ukazuje Jego moc i władzę.

Werset ten przypomina nam, że Bóg jest jedynym prawdziwym Bogiem i że zostanie wywyższony oraz uświęcony na całym świecie. Jako chrześcijanie możemy odnosić to przesłanie do własnego życia, koncentrując się na wielbieniu Boga we wszystkim, co czynimy. Musimy pamiętać, że Bóg sprawuje władzę nad całym stworzeniem i że możemy pokładać ufność w Jego ostatecznym zwycięstwie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do swej cudownej światłości.
>
> *— I Piotra 2:9*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Ewangelizacja, Świętość, Światło, Zbawienie

Interpretacja:
Fragment *I Piotra 2:9* przypomina nam o roli, jaką każdy z nas odgrywa w Bożej misji. Werset ten podkreśla, że wszyscy my – wierzący *w Chrystusa* – zostaliśmy przez Boga wybrani, by stanowić część *Chrystusowego* królewskiego kapłaństwa. Oznacza to, że zostaliśmy stworzeni do służby Bogu i powołani do głoszenia Jego wielkości, miłosierdzia, dobroci oraz miłości.

Co więcej, werset ten mówi nam, że jako wierzący zostaliśmy wyprowadzeni z ciemności do Jego przedziwnego światła. Innymi słowy, Bóg wywiódł nas z mroku grzechu i obdarzył swoim boskim światłem, abyśmy mogli żyć w prawdzie i sprawiedliwości. Jako wierzący odgrywamy istotną rolę w społeczeństwie. *I Piotra 2:9* przypomina, że jesteśmy powołani, by być „narodem świętym” i Bożą „własnością szczególną”. Oznacza to, że dzięki naszej wierze musimy działać na rzecz dobra społeczeństwa i dążyć do tworzenia wspólnoty bardziej sprawiedliwej i pełnej miłości dla wszystkich.

Ponadto, jako kapłani, jesteśmy powołani do niesienia społeczeństwu Bożej miłości i łaski. Wiąże się to z podejmowaniem działań na rzecz walki z ubóstwem, dyskryminacją, okrucieństwem i nienawiścią. Musimy kochać bliźnich jak samych siebie, niosąc pomoc i nadzieję tym, którzy jej potrzebują.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz Pana Boga uświęcajcie w waszych sercach i bądźcie zawsze gotowi udzielić odpowiedzi każdemu, kto domaga się od was uzasadnienia waszej nadziei, z łagodnością i bojaźnią.
>
> *— I Piotra 3:15*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Ewangelizacja, nadzieja, Jezus

Interpretacja:
Pierwszy List św. Piotra został napisany przez apostoła *Piotra*, aby pocieszyć i zachęcić chrześcijan żyjących na wygnaniu w Azji Mniejszej. W tym fragmencie Piotr wzywa wierzących do gotowości obrony swojej wiary. W tamtym czasie chrześcijaństwo było zakazane, a chrześcijanie narażeni na prześladowania zarówno ze strony władz rzymskich, jak i żydowskich. Piotr pragnął upewnić się, że wierzący będą potrafili poradzić sobie w takich sytuacjach i pozostać wiernymi Bogu.

Uświęcanie Boga w naszych sercach

Zanim przejdzie do kwestii obrony wiary, Piotr zachęca wierzących do uświęcania Boga w swoich sercach. Oznacza to, że musimy mieć czyste serce, oddane Bogu. Uświęcenie wiąże się z odwróceniem się od grzechu i pokus tego świata oraz zbliżeniem się do Boga. Gdy nasze serca są poświęcone Bogu, jesteśmy lepiej przygotowani do skutecznej i wiernej obrony naszej wiary.

Przygotowanie do obrony wiary

Piotr mówi nam, że musimy być gotowi przedstawić obronę naszej wiary każdemu, kto zapyta o powód naszej nadziei *w Chrystusie*. Oznacza to konieczność przygotowania się do odpowiadania na pytania i mierzenia się z wyzwaniami dotyczącymi naszej wiary.

Takie przygotowanie jest kluczowe, ponieważ w coraz bardziej zsekularyzowanym świecie chrześcijanie często znajdują się w sytuacjach, w których ich wiara jest poddawana w wątpliwość.

Przygotowanie do obrony wiary wymaga solidnego zrozumienia Pisma Świętego. Musimy znać Biblię i pozostawać w zgodzie z nauczaniem Kościoła. Pozwala nam to skutecznie i mądrze reagować na napotykane wyzwania. Ważne jest również, aby być otwartym na *Ducha Świętego* i pozwolić Mu kierować naszymi odpowiedziami.

Właściwa postawa

Piotr poucza nas, że nasza obrona musi odbywać się z łagodnością i szacunkiem. Łagodność wiąże się z pokorą i cichością ducha. Powinniśmy być łagodni, broniąc wiary, unikając arogancji czy egoizmu. Zachowanie właściwej postawy jest niezbędne, gdy przedstawiamy argumenty za naszą wiarą. Nie powinniśmy atakować ani wyśmiewać osób, które kwestionują naszą wiarę. Zamiast tego powinniśmy okazywać szacunek i miłość, pamiętając, że naszym zadaniem jest dzielenie się Ewangelią miłości i nadziei.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A bez wątpienia wielka jest tajemnica pobożności: Bóg objawiony został w ciele, usprawiedliwiony w Duchu, widziany był przez anioły, głoszony był poganom, uwierzono mu na świecie, wzięty został w górę do chwały.
>
> *— I Tymoteusza 3:16*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza

Tematy: Ewangelizacja, Anioły, Wniebowstąpienie, wiara, Jezus, Duch

Interpretacja:
Biblijny werset *I Tymoteusza 3:16* mówi o tajemnicy pobożności – a konkretnie o tym, że Boży plan zbawienia ludzkości wypełnił się poprzez objawienie się Boga w ciele. Tajemnicy tej nie sposób pojąć w jednej chwili; zrozumienie jej wagi i znaczenia w życiu chrześcijanina wymaga czasu.

Bóg objawiony został w ciele

Pierwsza część wersetu – „objawiony w ciele" – odnosi się do wcielenia *Jezusa*. *Jezus Chrystus, Syn Boży*, przyjął ludzką postać i żył na ziemi bez grzechu. Jest to jedna z fundamentalnych prawd wiary chrześcijańskiej, a wcielenie *Chrystusa* uznaje się za najważniejsze wydarzenie w historii ludzkości. Fakt, że Bóg przyszedł na ziemię i zamieszkał pośród nas, stanowi dowód Bożej miłości i łaski wobec nas.

Usprawiedliwiony w Duchu

Stwierdzenie, że Jezus został „usprawiedliwiony w Duchu", oznacza, iż Jego śmierć na krzyżu i zmartwychwstanie potwierdziły Boży plan odkupienia ludzkości. Śmierć Jezusa była sprawiedliwym i koniecznym aktem, który umożliwił *Duchowi Świętemu* skuteczniejsze działanie w życiu wierzących.

Widziany był przez anioły

Zwrot „widziany przez aniołów" podkreśla, że Boże dzieło wcielenia miało znaczenie nie tylko dla ludzkości, ale było również obserwowane i rozumiane przez aniołów w niebie. Wskazuje to, że wcielenie Jezusa było potężnym i doniosłym przejawem Bożego planu wobec rodzaju ludzkiego.

Głoszony był poganom, uwierzono mu na świecie

Obraz Jezusa głoszonego narodom i przyjmowanego wiarą na całym świecie mówi o rozprzestrzenianiu się Ewangelii. Kościół Jezusa Chrystusa rozszerzył się na cały świat w ciągu ponad dwóch tysięcy lat, a fakt, że tak wielu ludzi uwierzyło w Niego, stanowi świadectwo siły oddziaływania i prawdziwości Jego przesłania.

Wzięty został w górę do chwały

Ostatnia część wersetu – „wzięty do chwały” – mówi o zwycięstwie Jezusa Chrystusa nad śmiercią i Jego wniebowstąpieniu. Fakt, że Bóg przyjął Jezusa do chwały, oznacza, iż Jego ofiara na krzyżu została przez Boga uznana i zatwierdzona. To zwycięstwo nad śmiercią stanowi źródło nadziei i pocieszenia dla wszystkich wierzących.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał ze sobą przez Jezusa Chrystusa i dał nam służbę pojednania.
>
> *— II Koryntian 5:18*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian

Tematy: Ewangelizacja, pojednanie

Interpretacja:

Drugi List do Koryntian 5:18 mówi nam o pojednaniu z Bogiem przez *Jezusa Chrystusa* oraz o tym, jak proces ten pozwala nam włączyć się w posługę pojednania.

Pojednanie z Bogiem

Jako chrześcijanie wszyscy dążymy do bliskiej i znaczącej relacji z naszym *Stwórcą*. Jednak z powodu naszych grzechów oddaliliśmy się od Boga. Mimo to, dzięki śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, możemy zostać z Nim pojednani. Fragment z 2. Listu do Koryntian 5:18 przypomina nam, że wszystko to jest wyrazem Bożej miłości i łaski wobec nas.

Dzieło Chrystusa

Jezus Chrystus jest tym, dzięki któremu dostępujemy pojednania z Bogiem. Zaniósł On nasze grzechy na krzyż i zapłacił za nie cenę, umożliwiając nam przystąpienie do *Ojca* bez lęku. Jak stwierdza ten werset, to właśnie przez Chrystusa Bóg pojednał nas ze sobą.

Znaczenie pojednania

Gdy już zostaniemy pojednani z Bogiem, On czyni nas sługami pojednania. Oznacza to, że musimy dzielić się przesłaniem o zbawieniu z tymi, *którzy jeszcze nie przyjęli Jezusa jako swojego Zbawiciela*. Naszym zadaniem jest niesienie pojednania innym, aby i oni mogli cieszyć się pełną satysfakcji relacją z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Do tego powołał was przez naszą ewangelię, abyście dostąpili chwały naszego Pana Jezusa Chrystusa.
>
> *— II Tesaloniczan 2:14*

Książka: Nowy Testament / II Tesaloniczan
Tematy: Ewangelizacja, powołanie

Interpretacja:
Drugi List do *Tesaloniczan 2:14* mówi nam, że Bóg powołał nas przez Ewangelię, abyśmy dostąpili chwały *naszego Pana, Jezusa Chrystusa*. Oznacza to, że wiara w Jezusa i Jego słowo jest bramą do nieba.

Werset ten pomaga nam zrozumieć znaczenie Ewangelii w naszym życiu oraz konieczność postępowania zgodnie ze słowem Jezusa. Zachęca nas również do dzielenia się tym przesłaniem z innymi, aby i oni mogli doświadczyć tego samego zbawienia, którego my dostąpiliśmy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Głoś słowo Boże, nalegaj w porę i nie w porę, upominaj, strofuj i zachęcaj ze wszelką cierpliwością i nauką.
>
> *— II Tymoteusza 4:2*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: Ewangelizacja, cierpliwość, kara

Interpretacja:
II Tymoteusza 4:2 podkreśla znaczenie głoszenia *Słowa Bożego* w każdym czasie, bez względu na okoliczności. Greckie słowo tłumaczone jako *„przekonywać”* sugeruje wytrwałość i usilne zachęcanie; uczy nas to, że głoszenie Słowa Bożego nie jest kwestią wyboru, lecz zadaniem, które musimy realizować niezachwianie, nawet w trudnych chwilach.

Głoś Słowo i bądź gotowy

Wezwanie do głoszenia Słowa Bożego powinno stanowić stały element naszego życia. Nie powinniśmy czekać na idealny moment czy sprzyjające warunki; musimy być gotowi w każdej chwili, by wykorzystać każdą nadarzającą się okazję.

Warto pamiętać, że głoszenie Słowa Bożego bywa niekiedy trudne lub wiąże się z dyskomfortem, zwłaszcza gdy poruszamy kwestie potencjalnie kontrowersyjne. Jednak wspomniany werset wzywa nas do działania z cierpliwością i starannym nauczaniem, co oznacza, że musimy być przygotowani na wyjaśnianie i uzasadnianie naszych argumentów w oparciu o Słowo Boże.

Upominaj, karć i zachęcaj

Oprócz głoszenia Słowa Bożego jesteśmy również powołani do upominania, karcenia i zachęcania. Pojęcia te odnoszą się odpowiednio do przekonywania, korygowania postaw oraz motywowania naszych słuchaczy. Nie chodzi tu jedynie o przekazywanie wiedzy, lecz o prowadzenie ludzi do zmiany sposobu myślenia i życia zgodnie z Bożymi przykazaniami.

Trzeba przyznać, że takie zadania bywają trudne i stresujące, zwłaszcza gdy wiążą się z koniecznością skorygowania czyjegoś postępowania lub wezwania do zmiany. Jako chrześcijanie musimy jednak dostrzegać, że praca ta jest kluczowa, by pomóc ludziom odnaleźć właściwą drogę i żyć zgodnie z wolą Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jezus znowu powiedział do nich: Pokój wam. Jak Ojciec mnie posłał, tak i ja was posyłam.
>
> *— Jana 20:21*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: Ewangelizacja, Ojciec, Jezus, pokój

Interpretacja:
Werset Ewangelii według św. *Jana 20:21* jest jednym z najważniejszych w Piśmie Świętym, gdyż *Jezus* przekazuje w nim kluczowe przesłanie swoim uczniom – a także wszystkim wierzącym: *pokój*. Werset ten nawiązuje do misji, którą Ojciec powierzył Jezusowi, a którą On z kolei przekazał swoim naśladowcom.

Znaczenie pokoju w Biblii

Pokój stanowi fundamentalny element nauczania biblijnego, a co za tym idzie – chrześcijaństwa. Jest jednym z głównych darów, jakimi Bóg obdarza swoich wyznawców,

oraz istotnym celem, do którego dążą wierzący. W tym kontekście pokój wiąże się z harmonią, spokojem ducha oraz dobrostanem emocjonalnym i duchowym.

Przesłanie i misja uczniów

W wersecie *Jana 20:21 Jezus* uświadamia uczniom wagę swojego nauczania i przykładu własnego życia, wyznaczając tym samym kluczową misję dla wierzących. Jako przedstawiciele Jezusa, wierzący mają za zadanie przekazywać Boże przesłanie i głosić Jego Słowo – co stanowi istotny aspekt wiary chrześcijańskiej.

Misja uczniów koncentruje się zatem na zasadach głoszonych przez Jezusa; wiąże się ona z postawą służby bliźnim, całkowitym oddaniem oraz niezachwianym zaangażowaniem w wartości zakorzenione w samym Piśmie Świętym.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Którym Bóg zechciał oznajmić, jakie jest wśród pogan bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały.
>
> *— Kolosan 1:27*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Ewangelizacja, nadzieja, Jezus

Interpretacja:
List do Kolosan został napisany przez apostoła *Pawła* podczas jego pobytu w więzieniu. Adresatem listu był zbór w Kolosach – mieście położonym w rzymskiej prowincji Azja. W pierwszym rozdziale Paweł rozpoczyna od dziękczynienia i modlitwy za Kolosan, a następnie przypomina im o wystarczalności *Chrystusa* i Jego dziele odkupienia. *Werset 27* mówi o tajemnicy objawionej poganom.

Objawiona tajemnica

Tajemnica wspomniana w wersecie 27 to Boży plan, który przez wieki pozostawał ukryty, lecz teraz został objawiony *w osobie Chrystusa*. Plan ten obejmuje zbawienie nie tylko dla Żydów, ale także dla pogan – tych, którzy nie należeli do ludu Bożego. Paweł oznajmia, że Bóg pragnął objawić tę tajemnicę poganom.

Apostoł podkreśla, że tą tajemnicą jest teraz Chrystus pośród pogan – nadzieja chwały. Chrystus zamieszkuje w tych, którzy w Niego wierzą, niezależnie od ich pochodzenia etnicznego czy statusu społecznego. Chwała, której oczekują poganie, nie jest jedynie przyszłą nagrodą, lecz także obecnością Chrystusa w ich życiu tu i teraz.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Jezus odpowiedział: Zaprawdę powiadam wam: Nie ma nikogo, kto by opuścił dom, braci lub siostry, ojca lub matkę, żonę, dzieci lub pole ze względu na mnie i na ewangelię; A kto by nie otrzymał stokrotnie więcej teraz, w tym czasie, domów, braci, sióstr, matek, dzieci i pól, wśród prześladowań, a w przyszłym świecie życia wiecznego.
>
> *— Marka 10:29-30*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Ewangelizacja, błogosławieństwo, Życie wieczne, prześladowanie

Interpretacja:

W Ewangelii *Marka 10:29–30* znajdujemy słowa *Jezusa* skierowane do *Piotra*, w których zapewnia On, że ci, którzy dla Niego wszystko opuścili, otrzymają o wiele więcej. Przesłanie tego fragmentu jest jasne i bezpośrednie: *musimy być gotowi porzucić wszystko z miłości do Boga*. Co to jednak oznacza w praktyce? Czy aby zostać naśladowcami Jezusa, musimy wyzbyć się naszego majątku?

Jezus mówi tu, że musimy być gotowi poświęcić wszystko – nawet najbliższe relacje i najcenniejsze dobra – jeśli zajdzie taka potrzeba, by móc za Nim podążać. Oczywiście nie oznacza to, że musimy dosłownie pozbyć się całego swojego dobytku, ale musimy być na to gotowi, gdyby pojawiło się takie wezwanie. Jezus naucza, że oddanie Mu musi być naszym priorytetem, nawet jeśli wiąże się to ze sprzeciwem czy prześladowaniami ze strony przyjaciół i rodziny.

Warto zauważyć, że ofiara, o którą prosi Jezus, nie jest daremna. Obiecuje On wielką nagrodę tym, którzy idą za Nim całym sercem. Nagroda za naśladowanie Jezusa przewyższa wszystko, z czego moglibyśmy zrezygnować. Jezus obiecuje nam życie wieczne i bliską relację ze sobą. Co więcej, idąc za Nim, stajemy się częścią Jego Ciała – Kościoła – gdzie możemy doświadczać miłości i wspólnoty z innymi wierzącymi.

Fragmenty te przypominają nam również, że gdy naśladujemy Jezusa, nasza tożsamość nie jest związana z posiadanymi dobrami czy relacjami z ludźmi. Nasza tożsamość zakorzeniona jest *w Chrystusie*, a naszym priorytetem musi być pełnienie Jego woli. Musimy być gotowi zrezygnować ze wszystkiego, co przeszkadza nam w podążaniu za Jezusem całym naszym jestestwem.

Jak zatem możemy odnieść te słowa do naszego codziennego życia?

Po pierwsze, jako naśladowcy Chrystusa musimy być gotowi na poświęcenia dla Niego. Może to oznaczać rezygnację z pewnych znajomości, a nawet poświęcenie własnej wygody. Musimy być gotowi całkowicie Mu zaufać, wiedząc, że On zawsze zapewni nam to, czego potrzebujemy.

Po drugie, musimy pamiętać, że nasza tożsamość znajduje się w Chrystusie, a nie w rzeczach materialnych. Oznacza to, że nasz majątek i relacje muszą być podporządkowane woli Bożej, a nie naszym własnym, egoistycznym pragnieniom. Musimy być gotowi dzielić się tym, co posiadamy, i pomagać potrzebującym.

Wreszcie, musimy pamiętać o obietnicy Jezusa: ci, którzy dla Niego i dla Ewangelii wszystko opuszczą, otrzymają o wiele więcej. Nie możemy kupić szczęścia ani satysfakcji z życia za pomocą dóbr materialnych; jedynie Chrystus potrafi w pełni zaspokoić nasze potrzeby.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I powiedział do nich: Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu.
>
> *— Marka 16:15*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Ewangelizacja, Jezus, posłuszeństwo, świat

Interpretacja:
Ewangelia według św. *Marka 16:15* potwierdza, że każdy wierzący *w Chrystusa* jest zobowiązany do głoszenia Ewangelii innym ludziom na całym świecie. Misja szerzenia przesłania miłości i zbawienia musi zostać w pełni zrealizowana; nie ma już żadnych usprawiedliwień dla lekceważenia tego kluczowego zadania.

Werset ten znajduje się w końcowych rozdziałach Ewangelii według św. Marka, w części znanej jako *„Wielkie Posłannictwo”*. *Jezus* zwraca się tam do swoich uczniów po zmartwychwstaniu i powierza im zadanie niesienia Dobrej Nowiny całemu światu.

Posłannictwo to zostało skierowane nie tylko do ówczesnych uczniów, lecz do wszystkich chrześcijan na całym świecie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mojego powodu i dla ewangelii, ten je zachowa.
>
> *— Marka 8:35*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Ewangelizacja, życie, Zbawienie

Interpretacja:
W Ewangelii *Marka 8:35 Jezus* przedstawia jedno ze swoich najbardziej znanych pouczeń. Werset ten skłania do ważnych przemyśleń na temat życia i zbawienia, a także roli, jaką odgrywają w nich Jezus i Ewangelia.

Co oznacza ten werset?

W tym fragmencie *Jezus* mówi o tym, jak ważne jest, by nie kurczowo trzymać się własnego życia, lecz raczej je oddać, aby móc za Nim podążać. Wzywa nas do oddania życia *„z powodu Niego i Ewangelii”*, co oznacza życie skoncentrowane na Chrystusie i Jego przesłaniu. I właśnie na tej drodze odnajdziemy „zbawienie”.

„Zbawienie” oznacza tu nie tylko życie wieczne, ale także życie pełne i wartościowe już w tym świecie. Jeśli kurczowo trzymamy się własnego życia, tracimy szansę na pełne życie *w Chrystusie* i doświadczenie zwycięstwa, jakie płynie z takiego oddania siebie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze.
>
> *— Mateusza 5:14*

Książka: Nowy Testament / Mateusza
Tematy: Ewangelizacja, życie, Światło, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Ten werset – Ewangelia według św. *Mateusza 5:14* – przypomina nam, *że jako naśladowcy Chrystusa* jesteśmy powołani, by być światłem dla świata. Ważne jest jednak, aby zrozumieć znaczenie tych słów i wiedzieć, jak możemy je odnieść do naszego codziennego życia.

Bycie *„światłem dla świata”* oznacza bycie osobą, *która odzwierciedla światło Chrystusa*. Jeśli postrzegamy światło jako coś, co rozjaśnia drogę, dostrzegamy, że idea bycia *„światłem dla świata”* jest wezwaniem do wskazywania drogi ludziom wokół nas. Gdy jesteśmy światłem w mrocznym świecie, możemy pomóc innym *odnaleźć drogę do Chrystusa*.

Jak zatem możemy być światłem w codziennym życiu? Możemy zacząć od okazywania miłości i współczucia osobom w naszym otoczeniu. Bądźmy życzliwi dla innych, nawet dla tych, którzy nas skrzywdzili. Tak jak miasto położone na wzgórzu jest widoczne dla wszystkich, tak i my musimy być widoczni i zawsze dawać świadectwo naszej wierze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ty zaś mów to, co jest zgodne ze zdrową nauką.
>
> *— Tytusa 2:1*

Książka: Nowy Testament / Tytusa

Tematy: Ewangelizacja, uczyc sie, głoszenie

Interpretacja:
Zanim zagłębimy się w sam werset, warto zrozumieć, czym jest *„zdrowa nauka”*. Termin ten odnosi się do zbioru biblijnych przekonań i nauk, *które są prawdziwe i korzystne dla chrześcijańskiego życia*. Innymi słowy, to zbiór biblijnych prawd, które pozwalają nam poznawać Boga i prowadzić spełnione życie.

Mówienie zgodnie ze zdrową nauką jest ważne z kilku powodów. Po pierwsze, pozwala nam ono poznawać Bożą prawdę i jej doświadczać. Biblia zawiera jasne nauki na temat tego, kim jest Bóg, co dla nas uczynił i jak możemy żyć w społeczności z Nim. Wypowiadanie się w zgodzie ze zdrową nauką to najpewniejszy sposób na poznanie Bożej prawdy i doświadczenie jej.

Po drugie, mówienie zgodnie ze zdrową nauką chroni nas przed fałszywymi naukami oraz przed tymi, którzy chcą nas zwieść. Szatan jest wielkim zwodzicielem i od zawsze próbował zniekształcać Bożą prawdę. Dzięki mówieniu zgodnie ze zdrową nauką potrafimy odróżnić prawdę od fałszu i uniknąć wpadnięcia w sidła szatana.

Wreszcie, mówienie zgodnie ze zdrową nauką pozwala nam być światłem dla świata i dzielić się Ewangelią z innymi. Jeśli wypowiadamy się w zgodzie z biblijnymi prawdami, możemy przekazywać orędzie o zbawieniu ludziom w naszym otoczeniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*